

μόχθοις δ' ὠκυδρόμοις [τ'] ἀέλ-
 λας θρώσκει πεδίον
 παραποτάμιον, ἠδομένα
 βροτῶν ἐρημίαις σκιαρο-
 κόμοιό τ' ἔρνεσιν ὕλας.

875

— τί τὸ σοφόν; ἢ τί [τὸ] κάλλιον
 παρὰ θεῶν γέρας ἐν βροτοῖς
 ἢ χειρ' ὑπὲρ κορυφᾶς
 τῶν ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν;
 ὃ τι καλὸν φίλον αἰεί.

880

ὄρμᾶται μόλις, ἀλλ' ὅμως
 πιστὸν τό <γε> θεῖον
 σθένος· ἀπενθύνει δὲ βροτῶν
 τοὺς τ' ἀγνωμοσύναν
 τιμῶντας καὶ μὴ τὰ θεῶν
 αὔξοντας σὺν μαινομένα δόξα.

881

κρυπτεύουσι δὲ ποικίλως
 δαρὸν χρόνον πόδα καὶ
 θηρῶσιν τὸν ἄσεπτον· οὐ
 γὰρ κρείσσον ποτε τῶν νόμων
 γινώσκειν χρῆ καὶ μελετᾶν.
 κούφα γὰρ δαπάνα νομί-
 ζειν ἰσχὺν τόδ' ἔχειν,
 ὃ τι ποτ' ἄρα τὸ δαιμόνιον,
 τό τ' ἐν χρόνῳ μακροῦ νόμιμον
 αἰεὶ φύσει τε πεφυκός.

885

890

895

— τί τὸ σοφόν; ἢ τί [τὸ] κάλλιον